பரிசுத்த ஆவியானவரும் ஞானஸ்நானமும்

நாம் யூதராயினும், கிரேக்கராயினும், அடிமைகளாயினும், சுயாதீனராயினும், எல்லாரும் ஒரே ஆவியினாலே ஒரே சரீரத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம்பண்ணப்பட்டு, எல்லாரும் ஒரே ஆவிக்குள்ளாகவே தாகந்தீர்க்கப்பட்டோம் (1 கொரி. 12:13).

புதிய பிறப்பில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பணிப் பொறுப்பானது யோவான் 3:3-5ன் கலந்துரையாடலின் கீழ் "இயேசு ஞானஸ்நானத்தைப் போதித்தார்" என்ற பாடத்தில் ஆராயப்பட்டது. ஞானஸ்நானத்துடன் தொடர்புடைய பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரத்தைப் பற்றிய பாடம் ஒன்று இப்பொழுது கவனத்திற்குரியதாயுள்ளது.

ஞானஸ்நானத்தில் ஒருவர் தண்ணீரினாலும் ஆவியினாலும் பிறக்கின்றார் (யோவா. 3:5). மரித்திருந்த அவர் பாவத்திலிருந்து விடுதலையான புதிய பிறப்பிற்கு வருகின்றார் (ரோமர் 6:4-7) மற்றும் இயேசுவின் அடக்கம் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை ஞானஸ்நானத்தில் பகிர்ந்து கொள்வதால் (கொலோ. 2:12, 13) அவர் மன்னிக்கப்படுகின்றார் (அப். 2:38). உலக முழுவதிலும் நற்செய்தியான சுவிசேஷமானது பரவத் தொடங்குகையில் ஞானஸ்நானத்திற்கான போதிய எடுத்துக்காட்டுகள் நடபடிகளில் தரப்பட்டுள்ளன (அப். 2:38-47; 8:12, 35-39; முதலிய பிற).

ஒருவர் ஞானஸ்நானத்தில் புதுச் சிருஷ்டியாகின்றார் (2 கொரி. 5:17; கலா. 6:15) மற்றும் தம் இருதயத்தில் இருந்து வரும் விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றினால் அவர் தேவனுடைய பிள்ளையாகின்றார் (ரோமர் 6:4, 17, 18; கலா. 3:26, 27; கொலோ. 2:12, 13). ஒருவர் இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டுள்ளதால் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு, மறுபடியும் பிறந்து, தேவனுடைய பிள்ளையாகின்றார், அவருக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் கொடுக்கப்படுகின்றார். யோவான், "தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப் போகிற ஆவியைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னார்" (யோவா. 7:39) என்று எழுதினார். நாம், "இந்தச் சங்கதிகளைக் குறித்து நாங்கள் அவருக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம்; தேவன் தமக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்குத் தந்தருளின பரிசுத்த ஆவியும் சாட்சி என்றார்கள்" (அப். 5:32; இ.வ. 1 தெச. 4:8) என்றும் நாம் வாசிக்கின்றோம். பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று முதல் சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்களிடத்தில் பேதுரு, "நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே

ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்" (அப். 2:38) என்று கூறினார். பவுல், "மேலும் நீங்கள் புத்திரராயிருக்கிறபடியினால், அப்பா, பிதாவே! என்று கூப்பிடத்தக்கதாக தேவன் தமது குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களில் அனுப்பினார்" (கலா. 4:6) என்று எழுதினார்.

"நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று ஆவியானவர் தாமே நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சி கொடுக்கிறார்" (ரோமர் 8:16). நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதற்கு அவர் நம்முடைய ஆவிக்குச் சாட்சியிடுகிறதில்லை, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதற்கு அவர் நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சியிடுகிறார், இது நாம் "எங்கள் பிதாவே" என்று கூறும் பொழுது தேவன் உண்மையிலேயே நமது பிதாவாய் இருக்கிறார் என்று அவர் நம்முடனே கூட சாட்சியிட முடியும் என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றது.

தேவனுடைய புத்திரர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரத்தினால் முத்திரையிடப்படுகின்றனர், இது அவர்கள் தேவனுக்குரியவர்கள் என்பதற்கு ஒரு உறுதிப்பாடாக உள்ளது. பவுல், "உங்களோடே கூட எங்களையும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஸ்திரப்படுத்தி, நம்மை அபிஷேகம் பண்ணினவர் தேவனே. அவர் நம்மை முத்தரித்து, நம்முடைய இருதயங்களில் ஆவியென்னும் அச்சாரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்" (2 கொரி. 1:21, 22) என்றும், "நீங்களும் உங்கள் இரட்சிப்பின் சுவிசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு, விசுவாசிகளான போது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரை போடப்பட்டீர்கள் … ஆவியானவர் நம்முடைய சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாயிருக்கிறார்" (எபே. 1:13, 14) என்றும் எழுதினார்.

தேவனுடைய புத்திரர்களை அவருடையவர் என்று முத்திரை போடுவதற்காகவே தேவனுடைய புத்திரர்களுக்கு ஆவியானவர் அருளப்படுகின்றாரே தவிர (கலா. 4:6) அவர்களைப் புத்திரர்களாக்கு வதற்காக அல்ல. "கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவனல்ல" (ரோமர் 8:9).

பொதுவான விதியொன்று நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. உலகத்திலுள்ள இழந்துபோகப்பட்டவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது (யோவா. 14:17), ஆனால் விசுவாசித்துக் கீழ்ப்படிகின்ற வர்களுக்கு, தேவனுடைய புத்திரர்களுக்கு அவர் அருளப்படுகின்றார்.

பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம்

தேவனுடைய புத்திரர்களுக்கு அருளப்படும் "பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம்" என்பது ஆவியானவரால் அருளப்படுகின்ற அற்புதங்கள் செய்யும் வல்லமை தருதல் அல்ல ஆனால் ஆவியானவர் வந்து உள்ளாக வாசம் பண்ணுதல் ஆகும் (1 கொரி. 6:19, 20; 2 தீமோ. 1:14). ஆவியானவர் உள்ளாக வாசம் செய்யும் வரமானது கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்குக்

கிறிஸ்தவருக்கு வல்லமை அளிக்கின்றது (எபே. 3:16). ஆவியானவரின் வரத்தினுடைய வல்லமையளித்தலானது அவ்வரத்தைப் பெற்றவர்கள் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் நிகழ்த்த வல்லமையளித்தது (எபி.2:3, 4).

அப். 8:14-17 வசனப் பகுதியானது இந்த விதிக்கு விதி விலக்காக இருப்பதில்லை:

> *சமாரியர் தேவவசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை எருசலேமிலுள்ள அப்போஸ்தலர்கள் கேள்விப்பட்டு, பேதுருவையும் யோவானையும் அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இவர்கள் வந்தபொழுது, அவர்களில் ஒருவனும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறாமல், கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரம் பெற்றிருந்த வர்களாகக் கண்டு, அவர்கள் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் படி அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள்.*

சமாரியாவிலிருந்த மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பொழுது, பொதுவான விதிப்படி அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் உள்ளாக வாசம் பண்ணுதலை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர்; அவர்கள் உடனடியாக ஆவியானவரால் வல்லமை யளிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பின்னாளில் அப்போஸ்தலர்களின் கைகள் அவர்கள் மேல் வைக்கப்பட்டதன் மூலம் அவர் அருளப்பட்டார் (இ.வ. அப். 19:5, 6).

பவுலின் கைகள் வைக்கப்பட்டத"னால்" அல்லது "மூலம்" (dia என்ற கிரேக்க முன்னிடைச் சொல்லாகும், இது ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுடன் பயன்படுத்தப் படுவதாக, இன்னொரு செயல்பாடுகளினால் நடக்கும் வழிமுறைகளின் முகமை என்று அர்த்தப்படுகின்றது) தீமோத்தேயு ஒரு வரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார் (2 தீமோ. 1:6). இது பெரும்பாலும் மூப்பரின் கைகள் வைக்கப்பட்ட''துடன்'' (meta என்பது ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுடன் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முன்னிடைச் சொல்லாகும், இது "இத்துடன் துணையாக" என்று அர்த்தப்படுகின்றது) தரப்பட்ட வரமாக இருந்தது (1 தீமோ. 4:14). நல்ல காரணத்திற்காகப் பவுல், இவ்வரத்தைத் தீமோத்தேயு எப்படிப் பெற்றார் என்று விவரித்ததில் இரு வித்தியாசப்பட்ட முன்னிடைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினார் என்பது உறுதி. பவுலின் கைகள் என்ற முகமையின் மூலமாகவும், மூப்பரின் கைகள் அத்துடன் இணைந்திருந்த வகையிலும் இயேசு தீமோத்தேயுவுக்கு ஒரு வரத்தை அருளினார். அந்த வரம் அருளப்பட்டதற்குப் பவுலின் கைகள் முகமையாய் இருந்தன, மற்றும் பவுலுடன் கூடவே மூப்பர்களும் தங்களின் கைகளை வைத்து தீமோத்தேயு அவ்வரத்தைப் பயன்படுத்தும்படி பொறுப்பளித்தனர்.

புறஜாதியாரிலிருந்து முதலில் மனம் மாறியவர்கள்

அப். 10 மற்றும் 11ல் புறஜாதியாரிலிருந்து முதலில் மனம் மாறியவர்களிடத்தில் இந்தப் பொது விதிக்கு ஒரு விதிவிலக்கை நாம் காணுகின்றோம். பெரும்பாலான விதிவிலக்குகள் ஒரு கருத்தை நிரூபிப்பதற்காக முக்கியமானவைகளாய் உள்ளன. இயேசுவின் அற்புதங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது உண்மையாக இருந்தது. சராசரியான சாதாரண மனிதர்கள் செய்ய முடிந்தவற்றையே மட்டும் அவர் செய்திருந்தாரென்றால், அவர் தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று நிரூபிக்க முடிந்திராது. மனிதர் தம் இயல்பான வல்லமையினால் செய்ய முடிந்திராதவற்றைச் செய்ததன் மூலம் இயற்கையின் நியதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டதைச் செய்ததின் மூலம் அவர் தம்மைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று நிரூபித்தார் (யோவா. 20:30, 31; அப். 2:22).

தேவன் ஒரு விதி விலக்கைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம், தாம் புறஜாதியாரை இரட்சிப்புக்கு ஏற்றுக் கொண்டு, ஆபிரகாமின் சந்ததியாரை வைத்த அதே தரத்தில் புறஜாதியாரையும் வைப்பதாக நிரூபித்தார். இது யூதர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் கடினமான உண்மை நிலையாக இருந்தது. வழக்கமான முன்மாதிரியானது - ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு அப்போஸ்தலர்களின் கைகள் வைக்கப்படுவதால் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை கொடுக்கப்படுதல் என்பது - புறஜாதியாரின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட போதும் அவர்கள் கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் யூதரிலிருந்து மனம் மாறியவர்களுக்குச் சமமான நிலையில் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மெய்ப்பிக்கப் போதுமான நிரூபணமாய் இல்லாதிருந்திருக்கலாம். தேவனுடைய விதிவிலக்கு இல்லாத நிலையில் புறஜாதியிலிருந்து மனம் மாறியவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது அப்போஸ்தலர்களால் இசைவு பெற்றதாக மட்டுமே காணப்பட்டிருக்கும். ஆதியிலே யூதர்களுக்கு அருளியிருந்தது போலவே, புறஜாதியாருக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரை அருளியதன் மூலம் தேவன் எவ்வித மனித முகமையுமின்றி நேரடியாகச் செயல்பட்டு, புறஜாதியாருக்கும் இரட்சிப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் தேவனுடைய எல்லாப் பிள்ளைகளும் சமமானவர்களே என்பதை எல்லாக் காலத்திற்கும் நிரூபித்தார். தேர்ந்தெடுத்தல் பேதுருவினுடையதல்ல, ஆனால் தேவனுடையதே என்பதைத் தேவன் நிரூபித்தார்.

எருசலேமின் சபையாரால் எழுப்பப்பட்ட மறுப்புக்களுக்குப் பதில் அளித்ததில் (அப். 11:3). "... தேவனைத் தடுக்கிறதற்கு நான் எம்மாத்திரம்?" (அப். 11:17) என்ற கேள்வியைப் பேதுரு சரி நிறைவாகக் கேட்க முடிந்தது. பிற்பாடு அவர், "... புறஜாதியார் என்னுடைய வாயினாலே சுவிசேஷ வசனத்தைக் கேட்டு விசுவாசிக்கும்படி தேவன் அநேக நாட்களுக்கு முன்னே உங்களில் ஒருவனாகிய என்னைத் தெரிந்து கொண்டார். இருதயங்களை அறிந்திருக்கிற தேவன் நமக்குப் பரிசுத்த ஆவியைத் தந்தருளினது போல அவர்களுக்கும் தந்தருளி, அவர்களைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்தார்" (அப். 15:7, 8) என்று உரைத்தார். பரிசுத்த ஆவியானவரால்

புறஜாதியார் வல்லமை பெற்றிருந்ததைப் பேதுரு கண்ட பொழுது, தேவனுடைய தேர்ந்தெடுப்பானது அவரை (பேதுருவை), "நம்மைப் போலப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற இவர்களும் ஞானஸ்நானம் பெறாதபடிக்கு எவனாகிலும் தண்ணீரை விலக்கலாமா?" (அப். 10:47) என்று கேட்கச் செய்தது. இந்த விதிவிலக்கானது பேதுருவுக்கு மனிதரல்ல தேவனே தேர்ந்தெடுத்தலை மேற்கொள்கிறார் என்பதற்கான போதுமான அளவு நிரூபணமாயிருந்தது. தேவனுடைய விதிகளுக்கு அவர் மட்டுமே விதிவிலக்கொன்றை ஏற்படுத்த முடியும், மற்றும் அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கானது தேவன் செயல்படுகின்றார் என்பதை நிரூபிக்கின்றது.

பேதுருவின் குறிப்புரை பற்றிய ஃபிரெடெரிக் டேல் புரூனர் அவர்களின் உற்று நோக்கலானது மீண்டும் குறிப்பிடத் தகுதியானதாக உள்ளது: "அவர், 'ஆதியிலே நம்மேல் இறங்கினது போலவே' (வ. 15) கொர்நேலியுவின் வீட்டாரின் மேல் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். இந்தக் குறிப்புரை முக்கியமானதாக உள்ளது. பரிசுத்த ஆவியானவர் 'எப்பொழுதும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் செய்வது போலவே' கொர்நேலியுவின் வீட்டார் மேலும் வந்திறங்கினார் என்று பேதுரு கூறுவதில்லை."[1]

பிற்பாடு புரூனர் அவர்கள், "நேரடியாய்க் கூறுவதென்றால், 'பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானம் பெறுதல்' என்பது தொடர்ந்து செல்லும் சபைக்கு நடபடிகள் போதிக்கும் ஒரு உபதேசமாயிருப்பதில்லை, ஏனென்றால் இச்சொற்றொடரானது யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியார் ஆகியோரை சபைக்குள் உட்படுத்தும் துவக்க நிலைகளில் மட்டுமே காணக் கிடைக்கின்றது."[2]

நடபடிகளின் புத்தகமானது பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று அப்போஸ்தலர்களுக்கும், மற்றும் கொர்நேலியு வீட்டாருடன் அவருடைய புறஜாதி நண்பர்களுக்கும் என்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நான நிகழ்ச்சிகளாக விவரிக்கின்றது. பவுலும் கூடப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானப் படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அவர் தாம் மனிதரால் அல்ல ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவாலேயே ஒரு அப்போஸ்தலராக்கப்பட்டதாக உரைத்தார் (கலா. 1:1). அவரை அப்போஸ்தலராக்கிய வல்லமையளித்தலானது மனித முகமையின் மூலம் வந்ததென்றால், அவர் மனிதர்களால் அப்போஸ்தலராக்கப்பட்டார் என்றாகின்றது; அவர் தமது அப்போஸ்தலத்துவமானது மனித முகமையினால் தமக்கு அளிக்கப்பட்டது என்பதை அவர் மறுத்துள்ளதால், அவருக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததன் மூலம் இயேசுவே அவரை (பவுலை) அப்போஸ்தலத்துவத்திற்கு வல்லமைப் படுத்தினார் என்று நாம் யூகிக்க வேண்டும்.

புறஜாதியார் தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கு முன்னராகவே மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் கைகள் வைக்கப்படாமலேயே (இது பொது விதியிருந்து ஒரு விதிவிலக்காகும்) பரிசுத்த ஆவியானவரின் பலப்படுத்துதலைப் பெற்றனர்; இருப்பினும், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்று தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கு முன் பரிசுத்த ஆவியானவர்

அவர்களுக்குள் வாசம் பண்ணியதைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதற்கான சுட்டிக்காட்டுதல் எதுவும் இதில் இல்லை. மனந்திரும்புதல், ஞானஸ்நானம் மற்றும் பாவமன்னிப்பு (அப். 2:38) ஆகியவற்றைப் பெற்ற பிறகு பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரத்தைப் பெறுதல் என்ற பொதுவான கொள்கையானது, இவர்களுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும், நடபடிகள் புத்தகத்தின் மனமாற்ற நிகழ்ச்சிகளில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம் குறிப்பிடப் பட்டிராத மற்ற நிகழ்ச்சிகளில் போலவே (அப். 8:35-39; 16:15, 33; 18:8) இதுவும் உள்ளது. பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் பற்றிய இந்த இரு நிகழ்ச்சிகள் தவிர மற்ற யாவற்றிலும் அப்போஸ்தலர்களின் கைகள் வைத்ததால் தான் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையளிக்கப் பட்டதென்றே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (அப். 8:14-17; 19:5, 6; 2 தீமோ. 1:6).

பரிசுத்த ஆவியானவரும் மனமாற்றமும்

பாவியொருவரை மனம் மாறச் செய்வதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நேரடியாகக் கிரியை செய்ததாக எந்த ஒரு அறிக்கையும் நடபடிகளின் புத்தகத்தில் இல்லை. மாறாக, எழுதப்பட்ட வசனம் இல்லாத அவ்வேளையில் ஒரு செய்தியாளர் மூலமாக அவர் கிரியை செய்ததாகவே கூறப்படுகின்றது, மற்றும் இந்தக் காரணத்திற்காக பரிசுத்த ஆவியானவரால் சத்தியத்திற்குள் வழி நடத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது (எபே. 3:3-5). பரிசுத்த ஆவியானவருடைய உறுதிப்படுத்தும் ஊழியமானது (யோவா. 16:7-11) தேவ வசனத்தினுடைய முகமையின் மூலமாக நடத்தப்பட்டது (யோவா. 6:63; அப். 2:37; 11:14; 24:25). பரிசுத்த ஆவியானவரின் நேரடிச் செயல்பாடல்ல, ஆனால் வசனமே விசுவாசத்தின் அடிப்படையாக உள்ளது (யோவா. 17:20; அப். 17:11, 12; ரோமர் 10:17).

மக்களை தேவனுடைய புத்திரர்களாக்குவதற்காகவோ அல்லது விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலில் அவர்களை நடத்துவதற்காகவோ பரிசுத்த ஆவியானவர் கொடுக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருந்த (கலா. 4:6) தேவ வசனத்தின் மூலமாகப் பிறந்த (1 பேது. 1:23), விசுவாசித்த (யோவா. 7:39) மற்றும் கீழ்ப்படிதலுள்ள (அப். 5:32) மக்களுக்கே அவர் அருளப்பட்டார்.

பாவியாயிருப்பவர் வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்பவராவதற்காக பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்து அவரது இருதயத்தைத் திறக்க வேண்டும் என்று சிலர் வலியுறுத்துகின்றனர். புறஜாதியாரின் முதல் மனமாற்றமானது இப்படிப் பட்டதொரு உரிமைகோருதலை மறுக்கின்றது. ஆவியானவர் வருவதற்கு முன்பாகவே அவர்களின் இருதயங்கள் ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டிருந்தது, ஏனெனில் அவர்கள், "... தேவனாலே உமக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவையும் கேட்கும்படிக்கு நாங்கள் எல்லாரும் இப்பொழுது இங்கே தேவ சமூகத்தில் கூடியிருக்கிறோம்" (அப். 10:33) என்று பேதுருவிடத்தில் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆவியானவரின் முகவர் என்ற வகையில் வசனத்தின் மூலம் ஒரு இருதயம் திறக்கப்படலாம்; இருப்பினும் வசனத்தைத் தனது

இருதயத்திற்குள் அனுமதிப்பதென்பது மனிதருடைய பொறுப்பாகவே உள்ளது (லூக். 8:15). பரிசுத்த ஆவியானவர் செய்தியாளருக்குச் செய்தியைக் கொடுத்தார், ஆனால் இழந்து போகப்பட்டுள்ளவருடைய இருதயங்களில் வசனத்தை நிலைநாட்ட அவர்களிடத்தில் அவர் நேரடியாகச் செயல்படவில்லை. விசுவாசம் என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் நேரடியான செயல்பாட்டினால் அல்ல மாறாக செய்தியின் மூலமாகவே வருகின்றது (ரோமர் 10:17). இந்த உலகமானது பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறுவதில்லை (யோவா. 14:17), ஏனெனில் விசுவாசித்து (யோவா. 7:39) கீழ்ப்படிகின்றவர்களிடத்திலேயே (அப். 5:32) அவர் வருகின்றார், ஆகையால் அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கின்றார்கள் (கலா. 4:6).

வேதாகமமானது எந்த நிகழ்ச்சியிலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் செயல்பாட்டை உணர்வுப் பூர்வமான அனுபவங்களுடன் சமானமாக்கு வதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியைக்கு இவ்விதமான அணுகுமுறையைக் கொண்டிருத்தலில் உள்ள பிரச்சனை என்னவென்றால், இது நம்பகமற்ற மற்றும் நம்பிக்கைக்குத் தகுதியற்ற (நீதி. 28:26) மனித உணர்வுகளின் திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமான இயல்பின் மீது (எரே. 17:9) கட்டப்படுகின்றது என்பதே ஆகும்.

சிலர் தாங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது எவ்வித உணர்வையும் உணராத காரணத்தினால் ஞானஸ்நானத்தின் அவசியத்தைத் தள்ளி விட்டிருக்கையில், மற்ற சிலர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்பிருந்த ஒரு உணர்வினால் தாங்கள் ஞானஸ்நானமின்றியே தாங்கள் இரட்சிக்கப் பட்டதாக உணர்ந்துள்ளனர். ஞானஸ்நானமானது எவ்வித உணர்வுக்கும் காரணமாவதில்லை, ஆனால் சந்தோஷமடைவதற்கு அது ஒரு காரணத்தைக் கொடுக்கின்றது (அப். 8:39; 16:33, 34). இந்த சந்தோஷமானது அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று அவர் இயேசு கிறிஸ்துவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் காரணமாக வருகின்றது.

உணர்வுகளும் ஞானஸ்நானமும் திருமணச் சடங்குடன் ஒப்பிடப்படக் கூடியவைகளாக உள்ளன. அந்தச் சடங்கிற்கு முன்னும், சடங்கின் போதும், சடங்கிற்குப் பின்னும் உள்ள உணர்வுகள் திருமணத்தை முத்திரையிடுவதில்லை. அந்தச் சடங்கானது நிச்சயமாகவே சந்தோஷத்திற்கு காரணமாக இருந்த போதிலும் கூட அது தன்னில்தானே பெண் மற்றும் மாப்பிள்ளை ஆகியோர் ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள உணர்வுகளை மாற்றுவதில்லை. உணர்வுகளைப் பெற்றிருத்தலல்ல, ஆனால் திருமணக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதே ஒரு திருமணத்தைச் சட்டப்பூர்வமானதாக்குகின்றது.

இது போலவே, ஞானஸ்நானம் என்பது சந்தோஷமடையக் காரணமாக உள்ளது, ஆனால் ஒருவருடைய இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்தப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருதயத்தில் உணரும் உணர்வை அருளியதாக வேதாகமம் எந்த ஒரு (ஞானஸ்நான) நிகழ்ச்சியிலும் பதிவு செய்வதில்லை. இரட்சிப்பு என்பது பரிசுத்த ஆவியானவர் இருதயத்தில் புரிகின்ற நேரடிக் கிரியையின் விளைவாக அல்ல, ஆனால் இருதயத்திலிருந்து

(ரோமர் 6:17, 18) கீழ்ப்படிதலின் (எபி. 5:9) விளைவாகவே உள்ளது.

முடிவுரை

விசுவாசித்து, கீழ்ப்படிந்து, தேவனுடைய பிள்ளைகளாகின்றவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அருளப்படுகின்றார். இழந்து போகப்பட்டுள்ளவர்களைத் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக்குவதற்காக அவர் அருளப் படுவதில்லை. எந்த நபருடைய விசுவாசமானது அவர் தம் வாழ்வைச் சீரமைத்து தமது பாவத்தைச் சுத்திகரிப்பதற்காக ஞானஸ் நானத்தில் அடக்கம் பண்ணப்படுவதால் இயேசுவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தலை ஏற்படுத்தும்படியாக அவரை அசைக்கின்றதோ, அந்த நபருடைய இருதயத்திற்குள் அவர் (பரிசுத்த ஆவியான வர்) பிரவேசிக்கின்றார்.

நேர்மையான மற்றும் உண்மையான இருதயங்களுடன் இழந்து போகப்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்கள் வசனத்தின் மூலமாக எட்டப் படுகின்றனர் (லூக். 8:15), ஆனால் மூடப்பட்ட இருதயங்களைக் கொண்டவர்கள் வசனத்தைப் புறக்கணிக்கின்றனர் (மத். 13:15). பாவியின் இருதயத்தைத் திறப்பதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அதில் நேரடியாகக் கிரியை செய்வதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, வசனத்திற்குத் திறக்கின்ற மற்றும் தேவ வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ள இருதயத்தினுள் அவர் பிரவேசிக்கின்றார் (1 பேது. 1:22; அப். 2:38).

குறிப்புகள்

[1]Frederick Dale Bruner, *A Theology of the Holy Spirit* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1970), 194. [2]Ibid., 195.